

ஆத்மாவோட லக்ஷணம் “ இச்சாத்வேஷ ப்ரயஸ்ச ந ஆத்மனோ லிங்கம்”
சொல்றோம். ஆத்மாவோட என்ன இருக்கு ஆன்மாவாகிய லிங்கம்.
“ஸுத்தின்காரிகம் கடபத லிங்கம் பீஜ காரணம் தஸ்மே ஸம்ஸே
ஹீரோதீஜாய” அப்படியென்றால் சுயம்பு தானாகவே உருவான லிங்கம்.
ப்ரபஞ்ஜம் என்கிறதுக்கு பீஸ்மமா இருக்கின்றார் கிருஷ்ணர். காரியமா
இருக்கின்றதால கர்த்தாவை அதாவது காரணத்தை பொருத்து இருக்குனு
ஆனுமானிகமா சொல்றோம்.

ப்ரபஞ்ஜம் எப்படி இருக்கோ அதுபோல அந்த ஈஸ்வரனும் அது இயங்க
கர்த்தவா இருக்கின்றார். ப்ரபஞ்ஜத்துக்கு யார் கர்த்தா உபாதானம்
ப்ரயோஜனமா இருக்கு. த்ருஷ்டம் அத்ருஷ்டம் சொல்ற, அதுபோல
ஈஸ்வரனுக்கு எது கர்த்தத்துவம் இருக்குனா ஜீவாத்மாவை ஸ்ருஷ்டிகின்றது,
அழிக்கின்றது, காக்கின்றது போன்றவை ஆகும். அது எல்லாமே
அனுமானிகமான கர்த்தத்துவம். எல்லா அனுமானமும் ஸதுவாவோ
அத்ருஷ்டியவோ இருக்கனும் இல்லை ஆகமத்தினால் தான் சொல்றோம்.

“யஸாகம கேவல ஜீவீதாயே தன்ஞான பந்தம் வனிஜன்பந்து” யாருக்கு தான்
பன்றது ஆகாததுனு தோன்றதோ அவன் ஞானம் உள்ளவன். ஞானம்
என்பது விற்பதற்கு அல்ல உணர்ரதுக்கு. ஆகமம் ஜீவனத்துக்காக இல்லை

அதற்கும் மேலே. ஜீவனத்துக்காக மட்டும் வேதத்தை போதனம் பன்னக்கூடாது வேதம் என்பது அதற்கு எல்லாம் மேலே. முக்தி மார்க்கத்தை உபதேஷிக்கின்றது. ஞானமே தான் ஆனுமானிகமானது ஞானம் என்பது விவரிஜனமான ஞானம்.

ஸாஸ்திரம் என்பது விற்பதற்கு அல்ல, ஸாஸ்திரம் என்பது நம் வாழ்வில் உணர்வதற்கு. இது இப்படி இருக்கு, இது இப்படி தான் செய்யனும் என்று ஸ்ருஷ்டிக்கின்றது. ஞாய ஸாஸ்திரம் என்பது விவஜாரிதத்தை தெரிஞ்சுகிறதுக்கு தான்.

“ஜாதீத வித்தஸ்ய அர்த்தஸ்ய ஸந்நிதர்ஸாது ஸுகம் ஆத்மோ பலத்தவான்” ஈகம் என்பது ஆத்மாவுக்கு உபலத்வம். “தத் யாதீகம் ஏவ அர்த்தம் பஸ்யன்னு உபதாதம் உஸ்சதி” தத் யாதீகம் என்றால் பார்த்ததை வைத்து யாகத்தில் உள்ளதை உணர்வது. பார்த்ததை அனுஷ்டிக்கனும் அது தான் ஞாய ஸாஸ்திரம்.

“ஸேயம் ஆதாது மிஸ்ஸாத் ஏகஸ்ய அனேகார்த்த தர்ஸின: தர்ஸன ப்ரதா ப்ரதி ஸந்தானாது” யாகத்துக்கு எதெல்லாம் தேவையோ அதெல்லாம் ஆவாகனம் செய்து அதிர்ஷ்டத்தை பெருகின்றோம். பரமாத்மாவை

தெரிஞ்சுண்டையா கர்த்தத்தவம் தெரிஞ்சுண்டையா என்று வேதாந்திகளுக்கு முக்கியம்.

தர்ஸினம் என்றால் ஸாஸ்திரம். ப்ரதி ஸந்தானுனா ஸாஸ்திரத்தை வைத்து பார்ப்பது. “ப்ரதி ஸந்தானுபவந்தி லிங்கம் ஆத்மன:” ஸாஸ்திர தர்ஸனத்தினால் பரமாத்மன லிங்கம் தெரியுறது. ஸாஸ்திரத்தை திருப்பி திருப்பி பார்த்து உணர்ரதால் பரமாத்மன லிங்கத்தை அடைய முடிகின்றது. ஆனந்தத்துக்குனு ஒரு இந்தரியார்த்தம் இருக்கின்றது.

ஸாஸாத்மோ தர்ம என்றால் ஸாஸ்திரத்தை அடிக்கடி பார்த்து தர்மத்தை உணர்ரது. எது த்ருஷ்டார்த்தம் ஞானோந்தரியத்திற்கு இப்படி தான் விவஸ்த்தை என்று மனசு தான் உணர்த்துக்கின்றது. ஆஜ்ஜாரியத்துக்கு ஞாயமா இருக்கின்றது தான் பிடிக்கும். “ஸந்நித்ஞானோ ஸ்ருஷ்ட ப்ரயர்த்தோ ஸ்வர்கேலோகோ பவதி” எல்லா லோகத்திலும் இஷ்டத்துக்கு இருக்கனும் என்றால் ஞாயமாக இருந்தால் மட்டும் தான் முடியும். ஸம்ப்ரதாயம் பலகுறது.

“நியத விஷ்யேஹி புத்திபேதாம் மாத்ரே ந ஸம்பவதி, தேஹாந்தரிய பத்யதி ” நியத விஷயம் என்றால் ஆத்ம விஷயம். விஷயம் விவித மாத்ர புத்தி பேதத்தினாலோ, உடம்பு பேதத்தினாலோ மட்டும் இல்லை. புத்தியில்

வேற்றுமை என்பது ஸாத்தியம் இல்லை, அனாமானிகம் மட்டும் தான். “ஏவம் அனஸ்ய அனேகார்த்த தர்ஸின: தர்ஸன ப்ரதி ஸந்தானாது” ஒரே காரணத்தை பல விஷயத்தில் பார்த்தால் ஒரு த்ருஷ்டி இருக்கனும். “துக்க ஹேது த்வேஷன:” துக்கம் ஏற்பட்டால் கோபம் வருகின்றது தான். த்வேஷம் என்றால் கோபம் என்று அர்த்தம்.

“யஜ்ஜாதீகோ அஸ்ய அர்த்த: ஸுக ஹேது ப்ரதி ஸந்த: பஸ்யன்னு ப்ரஸாதிகா ஆதாது ப்ரயஸ்ச ப்ரயத்ம:” எந்த ஜாதீகமாக இருந்தாலும் ஸாஸ்திரம் என்பது சுக ஹேதுவாக தான் உள்ளது. இது தான் ப்ரயத்மம். ஸாஸ்திரத்தை தெரிந்துக்கொள்ளாதவனுக்கு ஏதும் தெரியாது.

“ஏதேனா துக்க ஹேது ப்ரயத்ஞா வ்யாக்யாது, விஷய விஷயே நியத விஷயேஹி புத்திபேதாம் மாத்ரேனா ஸம்பவதி” நியத விஷயத்தினால் புத்தி பேதம் மட்டும் தான் வராது. துக்க ஹேது என்பது எது துக்கம் எது சுகம் என்று ப்ரயசஷம் பன்றது. “ஸுகம் உபலது, இதி துக்கம் உபலது ஸுக துக்கே இதி ப்ரவ்ருதி பூர்வம் ஏவ ஹேது புவிஸ்ய மான: கெலு அயம் விமர்ஸதி ஜானீது இதம் தது ஞானம் இதி விமர்ஸன போதம் அர்த்தயதி க்ருஹ்யமான ஆத்ம லிங்கம் ” புத்தி கெலு இருக்கவா தான் இதை விமர்சனம் பன்றது. ஸாஸ்திரத்தை தெரிஞ்சுகிறவா தான் அதிகாரி. “விமர்ஸ:

விமர்ஸாப்யாம் கிம் விஷ்யதி க்ருஹ்யமானம் ஆத்ம லிங்கம்”. ஸாஸ்திரம் தான் அதிகரணமா இருக்கின்றது. “தத்ரா தேஹாந்த்ரிய பவதி கஸ்ஸதி யதா அனாத்ரியதா தேஹேந்த்ரிய னியத விஷயா: புத்தி ந ஸம்பயதி” அனாதிகமா ப்ரஸயந்தியாக உள்ளது. “அவிஷேஷாத் ஸோ அயம் ஏக தஸ்யாது ஸாமானுதார: ஸ்வயம் த்ருஷ்டய ந அனுத் த்ருஷ்யந்தி ஏவம் கெலு ஞான ஸத்வம் ஸமாஜார ததே யது உபயம் அஸக்யம் அனாத்யமானீத: உபவன்ன: அஸ்யா போகாதிர்ஷ்டானம்” ஸரீரத்துக்குனு இந்த்ரியார்த்தத்துக்கு உபகரணம் உண்டு.